

ת"ד 6389/02/15 - מדינת ישראל נגד בוריס צץ

בית משפט השלום לטעבורה בפתח תקווה
ת"ד 15-02-6389 מדינת ישראל נ' צץ

בפני כבוד השופט בכירה אטליה וישקין
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
בוריס צץ
הנאשמים
ב"כ המאשימה: עו"ד אריקוס
הנאשם בעצמו

זכור דין

הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בกรรมת ת.ד. בה נפגעו 2 רוכבי אופניים אשר נסעו בנתיב נהיגתו.

התביעה טענה למתחם ענישה שבין שנה ל-5 שנים ואילו הסגנoria טענה למתחם ענישה שבין 3 חודשים לבין שנה.

ההגנה הנicha בפני מספן פסקי דין וביקשה למלוד מהם על מתחם הענישה.
בחנותי התקדים אשר הונחו בפני אחד ומצתתי שאינם ישימים לעניינו.

ביסוד התאונה אשר בפני עבירה של אי שמירת מרחק - עפ"ת 12-09-51374-09-12 עוסק בא"י מתן זכות קידמה, תיק 09-01-1151 צפת, עוסק באישום שענינו סטייה מנתיב.

תיק 15-01-6839 פגעה בהולך רגל עפ"ת 34990-06-15 פגעה בהולך רגל.

עפ"ת 15-09-2039 פגעה בהולך רגל. רע"פ 69/02-08 פגעה בהולך רגל, אף סוג הפגיעה שונה, בחלוקת נלקחה בחשבון פגעה שנגרמה לנאשם עצמו.

בבואי לקבוע מתחם ענישה יש להתייחס לרמת הרשלנות.

אומנם אין בפי ההגנה טענה ברורה לרשលנות תורמת, אלא שבמקביל במסגרת הטיעון לעונש מפנה למסמך אשר נשלח לתביעה בבקשת לסגור את התקין.

בティיעוני ההגנה לעונש בפני, ביום 16.11.22 נטען כי גרסת הנאשם:

"אני רואה את הרוכב ואני נושא יותר ממנה **וכנראה** הוא סטה אליו" (ההדגשה איננה במקור)

עמוד 1

מכאן שאף לנאים אין כל גרסה pozitive לארך התרחשות התאונה.

מן התגובה המוצטטת עולה כי מדובר בהשערה.

מן הנגזרית לכך שנים מთוך הרוכבים לא רואו את התרחשות התאונה.

שעה שהמדובר בשירות רוכבי אופניים ושהאישום בו הודה הנאשם אי שמירת מרחק - ברור שאין לרוכבים עיניים באחורי ראשם ולפיכך סביר שלא יוכל לתאר את התאונה.

לעומתם, הנאשם הנושא ישר --Amor להסתכל בנסיבות בדרכו לפני ולהבחן ברוכבים מבעוד מועד.

רף רשות גבוהה.

הריני קובעת כי מתחת ענישה ראוי הינו בין 3 שנות פסילה לבין 5 שנות פסילה.

ומאסר הנע בין מסר מותנה של 7 חודשים לבין 6 חודשים לרכיביו בדרך של עבודות שירות.

היות וה הנאשם היום כבן 76, סובל מבעיות רפואיות כולל בעיות ניידות, אין מקום לגזר עליו מסר בפועל.

נתתי דעתך לנسبותיו האישיות, היותו פנסיון, חלוף הזמן מן האירוע.

במקביל לנגד ענייני חומרת הפגיעה ומצב הנפגע כפי העדכו ע"י התובע.

רישיונו של הנאשם נפסל ע"י המרב"ד.

וממילא חידשו תלוי באישור המרב"ד ובביצוע טסט חדש.

סוף דבר -

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2000 ל"נ, ישולם תוך 90 ימים מהם ינוכו 45 ימי פסילה מנהלית.

הנני פוסלת את הנאשם מלקלל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.

הנני גוזרת על הנאשם 7 חודשים מסר וזאת על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ז, 04 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

